

Συγγραφέας: Ζωρζ Σαρή

Εκδόσεις: Πατάκη

Αθήνα, Ιανουάριος 1992

Λίγα λόγια για την συγγραφέα:

Πολυγραφοτάτη και πολυδιαβασμένη, ξεχωρίζει για τα θέματα που επιλέγει, για τους ανθρώπινους ήρωες της, ου ζουν καθημερινά και αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της ζωής, για το απλό ύφος της, την απομάκρυνσή της από τις κλασικές και τις αφηγηματικές τις τεχνικές, για την άμεση και μη διδακτική προσέγγιση και παρουσίαση του παιδιού μέσα από τα έργα της και σφαιρική της όρασης γύρω από το σύγχρονο παιδί. Αυτό που χαρακτηρίζει το σύνολο του έργου τους είναι το βιωματικό γράψιμο και η ανάγκη της να εκφραστεί μέσα από αυτό. Μία ανάγκη που, όπως η ίδια ομολογεί, βοηθά τον συγγραφέα να σώσει τον εαυτό του: «Οι συγγραφείς γράφουν πριν απ' όλα για τον εαυτό τους, για να εκφραστούν οι ίδιοι πριν απ' όλα, για να σωθούν».

Το θέμα (η υπόθεση):

Το μυθιστόρημα αυτό μιλάει για ένα δεκαπεντάχρονο κορίτσι το οποίο ζει με τους γονείς της στην Θεσσαλονίκη και μετακομίζει στην Αθήνα λόγω του χωρισμού των γονιών της. Πιστεύει, όμως, ότι στην Αθήνα δεν θα είναι σαν την Θεσσαλονίκη με όλα τα καλά γνωρίσματά της και δεν θα μπορέσει να προσαρμοστεί στο περιβάλλον. Στο σχολείο που πηγαίνει όλα τα παιδιά είναι παιδιά πλουσίων εκτός από ένα κορίτσι το οποίο το αποκαλούν «το μικρό». Για καλή της τύχη έχει μία ξαδέλφη την Ρέα η οποία για καλή τύχη της Χριστίνας, δεν ξέρει ότι λόγω του χωρισμού των γονιών της είναι σε δύσκολη οικονομική κατάσταση. Η Χριστίνα εκμεταλλεύεται αυτή την κατάσταση και λέει σ' όλους ψέματα για την ζωή της και ότι είναι πλούσια. Σ' αυτό το σημείο συνδέεται και ο τίτλος «το ψέμα».

Περίληψη:

Το μυθιστόρημα μιλάει για ένα δεκαπεντάχρονο κορίτσι της τετάρτης γυμνασίου ονόματι Χριστίνα. Έως και τα δεκατέσσερά της χρόνια έμενε με την οικογένειά της (τον πατέρα της και την μητέρα της) στην Θεσσαλονίκη. Όμως τότε ο πατέρας της, τους εγκατέλειψε και πήγε μόνος του να μείνει στην Γερμανία. Έτσι δυσκόλεψε η οικονομική τους κατάσταση διότι ο πατέρας της Χριστίνας έφερνε τα λεφτά στο σπίτι και η μητέρα της δεν δούλευε. Γι' αυτόν τον λόγο η μητέρα της έψαξε και κατάφερε να βρει δουλειά στην Αθήνα σε ένα θυρωρείο. Οπότε η Χριστίνα μετακομίζει στην Αθήνα παρά την θέληση της. Στην αρχή δεν μπορούσε να προσαρμοστεί στο σχολικό της περιβάλλον διότι τα παιδιά της τάξης της και γενικά του σχολείου ήταν πλουσιόπαιδα επειδή το σχολείο ήταν ιδιωτικό και πήγαινε χωρίς να πληρώνει διότι είχε θείο ο οποίος ήταν καθηγητής. Είχε

και μια ξαδέλφη που ευτυχώς για την Χριστίνα δεν ήξερε την οικονομική κατάστασή της, έτσι η Χριστίνα εκμεταλλεύτηκε αυτήν την ευκαιρία και είπε στους συμμαθητές της, ψέματα για την ζωής της και για την οικονομική της κατάσταση. Με αυτόν τον τρόπο κατάφερε να την ενταχθεί στην παρέα των «πλουσίων». Παρόλα αυτά έχει και μία κολλητή η οποία είναι και αυτή φτωχή και αδύναμη μαθήτρια αλλά δεν το έκρυβε όλοι την φώναζαν «το μικρό» αν και το πραγματικό της όνομα ήταν Μαρία. Ούτε αυτή ήξερε το μυστικό της Χριστίνας. Η Χριστίνα επίσης ήταν η καλύτερη μαθήτρια! Οι μέρες περνούσαν και έφτανε η τελική εκδρομή, που όλα τα παιδιά του σχολείου τόσο την λαχταρούσαν, πλησίαζε. Ώσπου μια μέρα θα γράφανε διαγώνισμα στο μάθημα των μαθηματικών στο οποίο η Χριστίνα είχε και τον καθηγητή αυτόν θείο και η ξαδέλφη της, η Ρέα τον είχε μπαμπά. Η μέρα του διαγωνίσματος των μαθηματικών έφτασε.

Ο κύριος Γιώργος εισέρχεται μέσα στην τάξη και αρχίζει να μοιράζει τα διαγωνίσματα αφού τα μοίρασε τους έδωσε το νόημα να ξεκινήσουν να γράφουν. Ύστερα εφόσον είχε περάσει η διδακτική ώρα τα μάζεψε και έφυγε. Όλα τα παιδιά είχαν δυσκολευτεί αρκετά και ελάχιστα από αυτά είχαν σωστά την μία άσκηση. Μέσα σε αυτά ήταν και «το μικρό». Την επόμενη φορά που είχαν μαθηματικά ο κύριος Γιώργος τους είπε ότι η εκδρομή ακυρώνεται διότι κάποιος έκλεψε τις απαντήσεις και μόνο αν το παραδεχόταν θα πήγαιναν. Όλοι απευθείας κατηγορήσαν «το μικρό» αν και αυτό δεν παραδεχόταν με τίποτα την ενοχή της. Έτσι όλα τα παιδιά σταμάτησαν να την κάνουν παρέα. Παράλληλα η μητέρα της Χριστίνας, η κυρία Ελευθερία ήταν και ράφτρα και μια μέρα έπεσε στα χέρια της να ράφει μία φούστα μίας συμμαθήτριας της Χριστίνας, ονόματι Τάνια μόλις το αντιλήφθηκε αυτό η Χριστίνα ήταν έτοιμη να τα ξεράσει όλα αλλά τι θα έλεγε, ότι η μαμά της ήταν ράφτρα τότε θα καταλάβαιναν όλοι ότι η Χριστίνα τους έλεγε ψέματα για την ζωή της. Ώσπου μια μέρα δεν άντεξε τις τύψεις για «το μικρό» και τα είπε όλα και ζήτησε σε όλους :«συγγνώμη». Έτσι η Τάνια αποκαλύφθηκε και δεν την ξαναέκαναν παρέα και κατέληξαν όλοι μαζί φίλοι παρόλο που η Χριστίνα ήταν φτωχή.

Βιβλιοκριτική:

Ήταν ένα αρκετά ωραίο βιβλίο που κατά την διάρκεια που το διάβαζα μου προκαλούσε ανάμεικτα συναισθήματα. Το μόνο κακό αυτού του βιβλίου βέβαια ήταν ότι το τέλος ήταν πολύ αναμενόμενο. Θα προτιμούσα να είχε διαφορετική τροπή αλλά παρόμοιο τέλος. Κατά τα άλλα θα το συνιστούσα ανεπιφύλακτα διότι μας περνάει και ένα μήνυμα: Ότι και αν ήμαστε δεν πρέπει να ντρεπόμαστε γι' αυτό!